

عنوان مقاله:

اثر گاماروس دریای خزر بر پارامترهای رشد، بازماندگی و فراسنجه های بیوشیمیایی سرمی در بچه ماهی آکواریومی جونل (*Hemichromis bimaculatus*)

محل انتشار:

مجله زیست شناسی جانوری تجربی، دوره 5، شماره 3 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

بتول ادهمی - کارشناس ارشد تکثیر و پرورش آبزیان، گروه شیلات، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری کیلومتر ۹ جاده دریا، مازندران، ایران

سکینه یگانه - دانشیار، گروه شیلات، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری کیلومتر ۹ جاده دریا، مازندران، ایران

سارا جعفری کناری - کارشناس ارشد بوم شناسی آبزیان، گروه شیلات، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری کیلومتر ۹ جاده دریا، مازندران، ایران

خلاصه مقاله:

این مطالعه به منظور بررسی جایگزینی گاماروس با غذای مصنوعی و اثر آن بر رشد، بازماندگی و فراسنجه های بیوشیمیایی سرمی بچه ماهی آکواریومی جونل (*Hemichromis bimaculatus*) انجام شد. در این بررسی ۲۷۰ قطعه بچه ماهی جونل با میانگین وزنی $72/0 \pm 22/1$ در ۹ آکواریوم به حجم ۱۰۰ لیتر (۳ تیمار و ۳ تکرار) و در هر آکواریوم ۳۰ قطعه ماهی با جیره های آزمایشی تغذیه شدند. تیمارهای آزمایشی شامل: تیمار اول گاماروس، تیمار دوم غذای بیومار و گاماروس به صورت تناوبی و تیمار سوم تیمار شاهد که به آنها غذای بیومار داده شد، بود. غذادهی روزانه ۴ وعده و تا حد سیری ماهی طی ۱۰ هفته دوره پرورش صورت گرفت. در انتهای آزمایش فراسنجه های رشد، خونی و سرمی تعیین گردید. نتایج این تحقیق نشان داد تیمارهای مختلف از نظر درصد افزایش وزن بدن و نرخ رشد ویژه اختلاف معنی داری داشتند ($P < 0.05$) درحالیکه ضریب تبدیل غذایی، فاکتور وضعیت و درصد بازماندگی اختلاف معنی داری را بین تیمارها نشان ندادند ($P > 0.05$). بیشترین میزان درصد افزایش وزن بدن و نرخ رشد ویژه در تیمار شاهد و کمترین آن در تیمار ۱ مشاهده شد. مطالعه فاکتورهای خونی و بیوشیمیایی نشان داد که تفاوت معنی داری در میزان هماتوکریت، هموگلوبین، MCV، MCH، MCHC و تری گلیسیرید بین تیمارها و شاهد وجود داشت ($P < 0.05$) ولی تعداد گلبول های قرمز، گلبول های سفید و پروتئین تام اختلاف معنی داری را نشان ندادند ($P < 0.05$). بیشترین مقادیر هموگلوبین، هماتوکریت و تری گلیسیرید در تیمار شاهد مشاهده گردید و کمترین مقادیر هماتوکریت و تری گلیسیرید در تیمار ۱ و هموگلوبین در تیمار ۲ بود. اگرچه تیمار گاماروس، نتوانست رشد را به اندازه غذای بیومار بالا ببرد، اما از آنجایی که تیمار ۲ از لحاظ پارامترهای رشد و خون شناسی به تیمار شاهد نزدیک بود می توان گاماروس را در تغذیه بچه ماهی جونل به-ویژه به صورت تناوبی استفاده کرد.

کلمات کلیدی:

گاماروس، غذای مصنوعی، شاخص های رشد، خون شناسی، ماهی جونل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1851945>

